

ἔβοσκε τ' ἀρνὶ κ' ἔφαν το γὰρ βόσκηθρο. Συνών. ιδ. ἐν λ. βοσκιάτικο. Πβ. βόσκιστρο.

βόσκημα τό, Εὐβ. (Ὁρ.) Θράκ. (Αἰν.) Πελοπ. (Καλάβρυτ. Μεσσ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ. ἀ.—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. 286 καὶ 290 Πρω. Δημητρ. βόσκημα Καπ. (Ἀραβάν.) βόσ-θημα Καλαβρ. (Μπόβ.)

Τὸ ἀρχ. οὐσ. βόσκημα=τὸ βοσκόμενον ζῷον καὶ ἡ τροφή.

1) Βοσκή, βόσκησις Θράκ. (Αἰν.) Καλαβρ. (Μπόβ.) Καπ. (Ἀραβάν.) Πελοπ. (Μεσσ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) κ. ἀ.—Λεξ. Περίδ. Βυζ. Βλαστ. ἐνθ' ἀν. Πρω. Δημητρ.: Βγάζω 'ς τὸ βόσκημα Λεξ. Βλαστ. 290 Κάνουν τὰ πράματα βόσκημα Μεσσ. Πάρ' τὰ βόγδα 'ς τὸν βόσκημα Ἀράχ. Τὰ κατοίκια ἄφ'σαν τὸν βόσκημα τ'ς Αἰν. 2) Τὸ μέρος ὅπου βόσκουν τὰ ζῷα Εὐβ. (Ὁρ.) Πελοπ. (Καλάβρυτ.) Στερελλ. (Ἀράχ.) Συνών. βοσκίδι.

Πβ. βοσκή, βοσκησά, βοσκός, βόσκισμα, βοσκισμός.

βοσκησά ἡ, ἀμάρτ. βοσκησά Εὐβ. (Ἀκρ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ μεταγν. οὐσ. βόσκησις=τὸ βόσκειν, ἡ βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -σά.

Ποσότης ὅση ἀρκεῖ εἰς τὴν βόσκησιν ἐνὸς ζώου ἐνθ' ἀν.: Τὸν χουράφ' ἔχ' νὰ βοσκησά τόπον.

βοδκηχτά ἐπίρρ. Πόντ. (Σταυρ. Χαλδ. κ. ἀ.)

Ἐκ τοῦ ἀμαρτ. ἐπιθ. βοδκηχτός.

Βοσκή Β 1, ὁ ιδ., ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ.

Σ' σὰ ψηλασέας βοδκηχτά καὶ 'ς σὰ λιβάδα στέρᾱ κ' ἐκεῖ 'ς σὸ τόλ' τὸ Κρεπεγάδ' θ' εὐτάν τὴν ποτιδῶναν (εἰς τὰ ψηλὰ μέρη βόσκοντας καὶ εἰς τὰ λιβάδια ἀργὰ ἀργὰ καὶ ἐκεῖ εἰς τὸ ἔρημον τὸ Κρουπήγαδο θὰ κάνουν τὸ πότισμα) Σταυρ.

βοσκιάτικο τό, Ἡπ. Κέρκ. Κρήτ. κ. ἀ. βοσκιάτ'κον Εὐβ. (Ἀκρ.) Σαμοθρ. βοστιάτ'κον Λέσβ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιάτικο.

1) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ Κρήτ. κ. ἀ. Συνών. βόσκηθρο, βοσκικά (ιδ. βοσκικός), βοσκική 2, βοσκίστικος 2 α. 2) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ιδιοκτήτου τοῦ βοσκοτόπου, ὅπου νέμεται τὸ ποῖμνιον, τὸ τίμημα τῆς βοσκῆς Εὐβ. (Ἀκρ.) Ἡπ. Κέρκ. Λέσβ. Σαμοθρ. κ. ἀ. Συνών. βόσκιστρο.

βοσκίδι τό, Πελοπ. (Καλάβρυτ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ίδι. Βόσκημα 2, ὁ ιδ.

βοσκιέρης ὁ, ἀμάρτ. βοστιάέρη Καπ. βοστιάέρη Καπ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. βοσκή καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ιέρης.

Ποιμήν. Συνών. βοσκός 1.

βοσκική ἡ, Κρήτ.—Λεξ. Βλαστ. 286 βοδ-διτθὴ Κύπρ. ὀοσκική Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βοσκικός.

1) Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ βοσκοῦ ἐνθ' ἀν.: Ἄσμ. Ἀνάθεμα τῇ βοσκικῇ κὲ ὅπου τῇ δεθυμήσῃ, γιὰτὶ δὲ βρίσκει κωπελλὰ 'ς τὸ πλάι νὰ φιλήσῃ Κρήτ. 2) Βοσκιάτικο 1, ὁ ιδ., Κρήτ.: Ἄσμ. Δώδεκα χρόνους ἔκαμα βοσκός 'ς τὸ Σαλονίκι κ' ἡ βοσκική μου εἶδα 'τονε, κορίτσι, ἐννεὰ χιλιάδες.

3) Ὁ χρόνος καθ' ὃν διαρκεῖ ἡ βόσκησις τῶν ζώων Κρήτ.

βοσκικό τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βοσκικός.

1) Ἡ μυζήθρα τὴν ὁποῖαν τρώγουν οἱ βοσκοὶ ἐκεῖ, ὅπου βόσκουν τὰ ζῷα. 2) Πληθ. βοσκικά, ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ. Συνών. ιδ. ἐν λ. βοσκιάτικο 1.

βοσκί τό, βοδκίον Πόντ. (Ἱμερ. Χαλδ. κ. ἀ.) βοσκί Ἀμοργ. Θράκ. Σίφν. Σύμ. Σύρ. κ. ἀ. βοσκί Μακεδ. βοδκί Μακεδ. (Χαλκιδ. κ. ἀ.) βοσσιό Ἴος βοδ-σίο Καλαβρ. (Κοντοφ.) ὀοσκί Κάρπ. βοδκίος ὁ, Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) βοσκίος Καπ. (Σινασσ.) βοσκίος Θάσ. Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ρ. βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -σό, ὅθεν τὸ -ίος, δι' ὃ ιδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 8 (1912) 2, 6.

1) Βοσκή Ἀμοργ. Καπ. (Σινασσ.) Κάρπ. Πόντ. (Ἱμερ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Τραπ. Χαλδ.) Σίφν. Σύρ.: Σήμερα ἔχω βοσκί (εἶναι ἡ σειρὰ μου νὰ βοσκήσω τὰ ζῷα) Σύρ. 2) Ἡ νυκτερινὴ βόσκησις τῶν ὑποζυγίων Σαμοθρ. 2) Τόπος βοσκῆς ἐνθ' ἀν.: Ἐκεῖ 'ς σὸ μέρος καλὸν βοδκίος ἐν Κερασ. || Ἄσμ.

Φιγάρι μου πιρίλαδρον, πιρικατέβα κάτον νὰ σκοτιδιάσουν τὰ βουνά, νὰ 'σκώσουν τὰ λαγάδια, νὰ πάν τ' ἀγρίμα 'ς τὰ βουδκιά κὲ τὰ πουλλά 'ς τοῖς κοίτοις, νὰ πάη κὲ ὁ νεὸς ὅπ' ἀγαπῇ 'ς τὴν ἀγαπητικὴν του (κοίτοις=κοῖτες) Χαλκιδ.

Ὅλα τὰ λάφια 'ς τὰ βουσκιά, ὅλα δρουσουλουγειοῦντι Μακεδ.

Πάν τὰ πουλλάκια 'ς τὸ βοσκί κ' οἱ κωπελλῆς 'ς τὴ βρύσι Ἀμοργ.

Τὰ λάφια ἄς τρώνα 'ς τὸ βοσκί κ' ἐμεῖς ἄς κολυμποῦμε Θράκ. Συνών. ιδ. ἐν λ. βοσκή Α 3. 3) Τὸ μετὰ μίαν βοσκήν παραγόμενον ὑπὸ τοῦ ποιμνίου γάλα Σύρ.

Πβ. βοσκή, βόσκημα, βοσκησά, βόσκισμα, βοσκισμός.

βόσκισμα τό, Κρήτ. βοδκιμαν Πόντ. (Τραπ. Χαλδ.) βοδκιμαν Πόντ. (Σταυρ.)

Ἐκ τοῦ ρ. βοσκίζω, δι' ὃ ιδ. βόσκω.

Βοσκί 1, ὁ ιδ.

βοσκισμός τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. βοσκίζω, δι' ὃ ιδ. βόσκω.

Βοσκί 1, ὁ ιδ.

βοσκίστικος ἐπίθ. Ἀστυπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) βοσκιστικό τό, Σίφν. βοσκιστικά τά, Πελοπ. (Γέρμ. Κίτ. Μάν.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκιστής < βοσκίζω < βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ικος.

1) Ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς βοσκὸν Ἀστυπ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.): Βοσκίστικα ροῦχα Ἀστυπ. Βοσκίστικα παπούτσια Ἀπύρανθ. 2) Οὐσ. α) Ἡ ἀμοιβὴ τοῦ βοσκοῦ Πελοπ. (Κίτ. Μάν.) Σίφν. Συνών. ιδ. ἐν λ. βοσκιάτικο 1. β) Φιλοδώρημα διδόμενον εἰς βοσκὸν ὑπὸ τοῦ ἀγοραστοῦ ζώων εἰς ἄλλον ἀνηκόντων Πελοπ. (Γέρμ. Κίτ. Μάν.)

βόσκιστρο τό, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκιστής < βοσκίζω < βόσκω καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -τρο.

Ἡ ἀμοιβή τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ μέρους, ὅπου βόσκουν
τὰ ποίμνια. Συνών. *βοσκητάκιον* 2.

βοσκήτης ὁ, Ἴων. (Σμύρν.) Μύκ. Πάρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκή* καὶ τῆς καταλ. -ίτης.

Εἶδος λάβρακος νεμομένου παρὰ τὴν παραλίαν.

βοσκήτσα ἡ, Α.Ρουμελ. (Σωζόπ.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βοσκή* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ίτσα.

Χορταράκι πρὸς βοσκὴν: Ἀρνίται δίτσι, ἔλ' ἀνοιξε,
ἡλωρὴ βοσκήτσα σ' ἔφερα, νὰ φάς, νὰ πῆς, νὰ κοιμηθῇς
(ἐκ παραμυθ.)

βοσκόβεργα ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βοσκός* καὶ *βέργα*.

Ράβδος ποιμενικὴ κυρτὴ εἰς τὸ ἕτερον ἄκρον.

βοσκοκουτάλα ἡ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βοσκός* καὶ *κουτάλα*.

Βοσκοκούταλο 2, ὁ ἰδ.

βοσκοκούταλο τό, Κρήτ. *βοσκοκούτα* οὐ Νάξ. (Φι-
λότ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βοσκός* καὶ *κουτάλι*.

1) Κοχλιάριον κατασκευαζόμενον ὑπὸ τῶν ποιμένων
ἐκ σκληροῦ ξύλου καὶ χρησιμεῖον εἰς αὐτοὺς νὰ τρώ-
γουν τὸ γάλα Κρήτ. Συνών. *γαλοκούταλο*. 2) Κο-
χλιάριον ἀπὸ κέρατον κριοῦ Νάξ. (Φιλότ.) Συνών. *βο-
σκοκουτάλα*.

βοσκολόγος ὁ, Χίος—Λεξ. Βλαστ. 285.

Ἐκ τοῦ ρ. *βόσκω* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -λό-
γος, δι' ἣν ἰδ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἀθηνῶν 22 (1910) 247 κέξ.

1) Βοσκός ἐνθ' ἄν. 2) Σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου δέ-
νουν τὰ ζῶα Χίος.

βοσκολογῶ Κρήτ. Πάρ. Πελοπν. (Τριφυλ.) κ. ἄ.—
ΚΚρυστάλλ. Ἔργα 2, 17.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκολόγος*.

Α) Μετβ. 1) Βόσκω, νέμω Κρήτ. Πελοπν. (Τρι-
φυλ.) κ. ἄ.: Ἄσμ.

Σὰ μὲ ρωτᾷς, μαννούλλα μου, νὰ σοῦ τὸ μολογήσω,
μαῦρα φιδάκια μου ὅσως νὰ τὰ βοσκολογήσω
Τριφυλ. Συνών. *βόσκω* 1. Καὶ ἀμτβ. *βόσκω*, νέμο-
μαι Πελοπν. (Τριφυλ.): Ἄσμ.

Μαῦρα φιδάκια μου ὅσως νὰ τὰ βοσκολογήσω,
ς τὰ πόδια μου βοσκολογᾶν, ὅς τὰ στήθη μου κοιμᾶνται
καὶ ἀπάνου ὅς τὸ κεφάλι μου ἐφτειάσαν τὴ φωλιά τους.

2) Ἀπομυζῶ ΚΚρυστάλλ. ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.
Πυκνὸ πυκνὸ καὶ ὀλόμανρο μελισσολόι πετειέται...
καὶ τ' ἀνθῇ τῆς βοσκολογῆ καὶ παίρνει τὸν ἄχνό τῆς
(ἐνν. τῆς ἀγρόμπελης)

Β) Ἀμτβ. 1) Βόσκω εἰς τινα τόπον κατ' ἐπανά-
ληψιν, συχνάκις Πάρ. 2) Βόσκω βραδέως καὶ ἐπὶ πο-
λὺν χρόνον Κρήτ.

βοσκομίτατος ὁ, Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. *βοσκός* καὶ *μιτᾶτος*, δι' ὃ ἰδ. *μιτᾶτο*.
Λιθόκτιστον οἶκημα παρὰ τὴν μάνδραν, ὅπου γίνεται
ἡ τυροκομία.

βοσκοπούλλα ἡ, κοιν. ὀσκοπούλλα Κάρπ. βο-
σκόπουλλο τό, κοιν. *βοσκόπουλλο* Κρήτ. (Σφακ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκός* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
-πούλλα, δι' ἣν ἰδ. -πούλλος.

1) Θηλ., μικρὰ ποιμενὶς ἢ κορασὶς ποιμένος. Συ-
νών. *βοσκαρουλ-λοῦ* (ἰδ. *βοσκαρούλ-λης*), *βοσκούλλα*.

2) Οὐδ., νεαρὸς ποιμὴν, ποιμενόπαις. Συνών. *βο-
σκάκι*.

βοσκός ὁ, σύννηθ. καὶ Καππ. (Σίλατ.) *βουσκός* βόρ.
ἰδιωμ. ὀσκός Κάρπ. Κάσ. Θηλ. *βόσκισσα* πολλαχ.
βόσκισ-σα Κάρπ. Λυκ. (Λιβύσσ.) Σύμ. κ. ἄ. *βόδκισ-σα*
Ρόδ. *βόστο-σα* Πάρ. (Λεῦκ.) *βόδ-δαινα* Κύπρ.

Τὸ μεταγν. οὐσ. *βοσκός*. Τὸ θηλ. *βόσκισσα* καὶ ἐν
Γύπαρ. πρᾶξ. Γ 222 (ἐκδ. ΕΚρῖαρά).

1) Ποιμὴν σύννηθ. καὶ Καππ. (Σίλατ.): Φρ. Τοῦ βο-
σκοῦ ἢ καλωσύνη (ἢ μετὰ κακοκαιρίαν ἐπερχομένη καλο-
καιρία) Πάρ. Συνών. *Βλάχος* 5, *τσοπάνος*. 2) Σχοι-
νίον ἢ ἄλυσις, μετὰ τὰ ὁποῖα δένουν τὸ πρὸς βοσκὴν ζῶον
Ἰκαρ. Μακεδ. (Χαλκιδ.) β) Σχοινίον διὰ τοῦ ὁποίου
δένεται καὶ ὁδηγεῖται τὸ ζῶον Χίος. γ) Σχοινίον συν-
δέον πρὸς τὸ μάγγανον τὸ ἐξευγμένον ζῶον διὰ τὴν κί-
νησιν τοῦ ἀντλητηρίου Σῦρ. 3) Ὁ οἰσοφάγος τῶν
ζῶων Ἡπ. 4) Εἶδος πτηνοῦ, πιθανῶς ἡ τοῦ Ἀριστο-
τέλους *βοσκᾶς* ἐκ τοῦ γένους τῶν χηνῶν Μύκ. Σύμ.

βόσκος ὁ, Κορ. Ἀτ. 1,64 *βόσκους* Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *βόσκω*.

1) Βοσκὴ Στερελλ. (Αἰτωλ.): *Μὴ τοῦ βόσκου παχαῖν*
τοῦ πρόβατον. 2) Σύνδενδρος τόπος ἔχων καλὴν νομὴν
Κορ. ἐνθ' ἄν.

βοσκοσάκκουλλο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βοσκός* καὶ *σακκούλλι*.

Σακκούλλι, πήρα τῶν ποιμένων, εἰς τὴν ὁποίαν βάλ-
λουν τὴν τροφήν των. Συνών. *ταγάρι*.

βοσκόσκυλλος ὁ, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βοσκός* καὶ *σκύλλος*.

Ὁ συνοδεύων τὸν βοσκὸν σκύλλος, κύων ποιμενικός.
Συνών. *μαντρόσκυλλος*.

βοσκόσπιτο τό, Κρήτ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βοσκός* καὶ *σπίτι*.

Καλύβη εἰς χρῆσιν τοῦ ποιμένος.

βοσκοτόπι τό, σύννηθ. *βουσκοντόπ'* πολλαχ. βορ.
ἰδιωμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βοσκοτόπος*.

Τόπος ὅπου βόσκουν ζῶα ἐνθ' ἄν.: *Βοσκοτόπια* κα-
λοκαιρινὰ - χειμωνιάτικα σύννηθ.

βοσκοτόπος ὁ, πολλαχ. *βουσκότουπος* πολλαχ.
βορ. ἰδιωμ.

Ἐκ τῶν οὐσ. *βοσκή* καὶ *τόπος*.

Βοσκοτόπι, ὁ ἰδ.

βοσκούλλα ἡ, ΔΣολωμ. 173 ΣΠασαγιάνν. Ἀντίλ. 53
—Λεξ. Βλαστ. 285.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βοσκός* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ούλλα.

Νεαρὰ ποιμενὶς ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Νὰ μὲ βόσκοῦλλα ὅς τὸ βουνὸ πού κάθεται καὶ κλαίει
καὶ τὰ παράπονα ἢ σπηλαῖα γλυκὰ τὰ ματαλέει
ΔΣολωμ. ἐνθ' ἄν. Συνών. *βοσκαρουλ-λοῦ* (ἰδ. *βο-
σκαρούλ-λης*), *βοσκοπούλλα*.

βοσκούνι τό, Πελοπν. (Λακων.)

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βοσκός* διὰ τῆς παραγωγικῆς κα-
ταλ. -ούνι.

